

[Tinning]

bl.a. blevet begrundet med henvisning til Knud Larsen-udvalgets arbejde. Men samme Knud Larsen hævder, at denne henvisning er både usaglig og aldeles grundløs.

Svar (17/4 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Både i Knud Larsen-udvalgets udtalelse om humanistbekendtgørelsen af 12. december 1984 (nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 979) og i dets handlingsplans afsnit med generelle vurderinger af de lange uddannelser indgår forslag om uddannelsesstrukturer, der ligger på linie med de strukturer, der er fastlagt i det endelige udkast til bekendtgørelse om de humanistiske kandidatuddannelser.

Spm. nr. S 981

Til *undervisningsministeren* (2/4 85) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren oplyse, efter hvilke principper der kan blive tale om meritoverførsel af ikke-humanistiske uddannelseselementer til den 4-årige cand. phil.-uddannelse?«

Begrundelse

En del af den såkaldte nytænkning i det seneste udkast til humanistbekendtgørelse består i en 4-årig humanistisk kandidatuddannelse, hvoraf det ene år dog tilsyneladende kan rumme et hvilket som helst fagligt element – erhvervsøkonomi, datalogi og eksportlære er nævnt som eksempler i følgeskrivelsen – og i en kronik i Aarhus Stiftstidende den 9. marts skriver dekanen for det humanistiske fakultet ved Århus universitet, Jørn Langsted:

»En studerende er begyndt at læse til tandlæge og har bestået nogle prøver, men efter et års studier finder han ud af, at det er litteraturhistorie, han vil læse. I løbet af sit litteraturhistoriestudium bliver han økonomisk presset, fordi studiestøtten er for dårlig. Han finder derfor sine prøvebeviser fra tandlægestudiet frem og kræver at slippe for et års studium i sit 4-årige litteraturhistoriestudium.«

Et sådant krav forekommer at være lige så relevant, som hvis det drejede sig om et års studium af eksportlære eller andet.

Tilbage står dog spørgsmålet, om der overhovedet skal tages stilling fra sag til sag, og hvem der i givet fald skal gøre det.

Til Aarhus Stiftstidende af 1. marts har Berrit Hansen (DVU) ganske vist udtalt:

»....at den enkelte studerende selv får mulighed for at vælge op til et års studier uden for sit fag og dermed stykke en uddannelse sammen, som han eller hun mener fører frem til et job.«

Men spørgsmålet er, om den enkelte har så frie valgmuligheder – om det er den enkelte studerende, det faglige studienævn eller en helt tredje instans, der skal tage stilling til en eventuel studierelevans og deraf følgende meritoverførsel. Og spørgsmålet er, efter hvilke kriterier en sådan stillingtagen skal finde sted.

En forklaring er nødvendig.

Svar (17/4 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Efter bekendtgørelsesudkastet skal den toårige overbygning være indrettet, så det er muligt at kombinere med tilvalg uden for grunduddannelsens fag eller faglige områder i et omfang svarende til højst et årsværk. De nærmere regler herom fastsættes i studieordningen. Meritoverførsel af uddannelseselementer, der ikke indgår blandt overbygningsuddannelsens valgmuligheder, følger de almindelige regler om meritoverførsel af uddannelsesdele fra én uddannelse til en anden.

Spm. nr. S 982

Til *undervisningsministeren* (2/4 85) af:

Tinning (VS).

»Finder ministeren, at der fortsat bør være principiel forskel på såkaldte universitetsuddannelser og såkaldte mellemuddannelser?«

Begrundelse

I det seneste udkast til ny humanistbekendtgørelse har direktoratet for de videregående uddannelser (DVU) fået beføjelse til at godkende sammenhængende uddannelsesforløb på 3–4 år bestående af en grunduddannelse i et fag eller fagligt område kombineret med et uddannelseselement af 1–2 års varighed indeholdende supplerende faglige ele-